

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Áncsán András ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Sándorfi György ügyvéd által képviselt alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és járulékai iránt a Heves Megyei Bíróság előtt 5.P.20.104/2009. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.822/2009/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 22. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - további 26.000 (Huszonhatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a ..-hoz 2001. április 25-én írt levelében megsértette jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, amikor azt állította, hogy „a felperes jogosulatlanul adott ki szakvéleményt a kémények ellenőrzéséről”, illetve a több .. építésügyi hatósághoz megküldött, 2007. december 13-i keltű levele azon kijelentésével: az építési hatóság jogellenesen fogadta be a felperes által végzett kéményvizsgálatokról készített szakvéleményt az építési, engedélyezési és használatba vételi eljárásoknál. Az alperest a jogsértés abbahagyására és a további jogsértéstől való eltiltásra, továbbá elégtétel adására kérte kötelezni. A felperes előadta, hogy az egyes helyi közszolgáltatások kötelező igénybevételéről szóló 1995. évi XLII. tv. 2006. január 1-től hatályos módosítása alapján a kémény használatával kapcsolatos szakvélemény adása nem tartozik

a kötelező kéményseprő-ipari szolgáltatás körébe. Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. tv. 2000. március 1-től hatályos módosítása pedig a kéményseprő mellett az építésügyi szakértőt is nevesíti, mint aki megítélheti egy kémény rendeltetésszerű és biztonságos használatra való alkalmasságát. Ezen túlmenően hivatkozott a .. 2000. március 6-án kelt levelére, amely az országos joggyakorlat egységesítése érdekében született, továbbá az ügyben lefolytatott rendőrségi eljárásra.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét a 2001. április 25-én a ..-hoz címzett levélben foglalt azon kijelentésével, miszerint a felperes „jogosulatlanul adott ki szakvéleményt kémények ellenőrzéséről”, továbbá a 2007. december 13-án .. települések jegyzőjéhez címzett levélben foglalt azon kijelentésével, miszerint „kéményvizsgálóink több címen találkoztak a .. által végzett kéményvizsgálatokkal, amelyekről készült szakvéleményt az építési hatóság az építési, engedélyezési, illetve használatba vételi eljárásoknál jogellenesen befogadta. Az alperest eltiltotta a fenti megjelölt tartalmú nyilatkozatok útján történő további jogsértéstől és kötelezte, hogy elégtételadás keretében olyan tartalmú levelet intézzon a felsorolt települések jegyzőihez és a ..-hoz, amelyben tájékoztatja a címzetteket, hogy a felperes a 27/1996. (X.30.) BM r. 3. és 11. §-ában foglalt kivételekkel szakvélemény adására jogosult. Kötelezte az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 21.000 forint illetéket. Az egyéb költségekről úgy rendelkezett, hogy azt a felek maguk viselik. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

A peres felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét teljes egészében elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 forint fellebbezési illetéket.

A másodfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság PK. 12. sz. állásfoglalása alapján megállapította: a jogászai szakma területére tartozó vitával kapcsolatos jogértelmezési kérdések nem képezhetik a személyiségi jogvédelem tárgyát, abban személyiségi jogi per bírósága nem foglalhat állást. Az alperes, egy az általa képviselt jogértelmezés alapján kereste meg az építésügyi hatóságokat. Álláspontja kialakításánál abból indult ki, hogy a kötelező kéményseprő ipari közszolgáltatásról szóló BM rendelet a közszolgáltatási tevékenység fogalmát körülírja, további jogszabályi rendelkezés annak ellátását pedig az önkormányzatok feladatkörébe utalja. E jogszabályi kötelezettség alapján az önkormányzat az alperessel kötött szerződést a szolgáltatás ellátására, amelynek alapján az alperes

szolgáltatási tevékenysége kizárólagos. Az egyes közszolgáltatások kötelező igénybevételéről szóló 1995. évi XLII. tv. 2006. január 1-től hatályos módosítása valóban nem tartalmazza a kötelező kéményseprő ipari közszolgáltatás fogalom meghatározása tekintetében a szakvélemény adását, azonban az ezzel kapcsolatos állásfoglalás a jelen pernek nem feladata. Személyiségi jogi perben csupán az vizsgálható, hogy a sérelmezett levelekben kifejtett szakmai jogi álláspont a jogszabályi rendelkezések értelmezésében ellenkezik-e a szavak általánosan elfogadott köznapi jelentéstartalmával, a logika elemi szabályaival. A bizonyítási eljárás adatait vizsgálva megállapította a jogerős ítélet, hogy a véleményt nyilvánító szakmai felügyeleti szerv, az .. és a területileg illetékes jegyző sem tudott egyértelműen állást foglalni a vitás kérdések teljes körét illetően. Így a bíróság nem mondhatta ki, hogy az alperes sérelmezett levelei minden alapot nélkülöző önkényes értelmezést tartalmaznának. Ezért a jogsértés megállapítása ezen okból is kizárt.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelmének megfelelő ítélet meghozatalát kérte. Kifejtette, hogy az alkalmazandó jogszabályok nem biztosítanak az alperes javára kizárólagosságot, ezért az alperes az önkormányzatokkal megkötött szerződésai alapján látja el a kéménytisztítás és a kéményellenőrzés közszolgáltatási tevékenységét, de a szakvéleményadás tekintetében a felperes az alperessel egyenjogúan, semmiben sem megkülönböztethető vagy alárendelt módon adhat ki szakvéleményt. Az alperes 2001-ben írt levele óta vitatja a felperes szakvélemény-adási jogosultságát, azonban a feljelentései alapján eljáró rendőrségi, ügyészségi szervek, illetve bíróságok sem állapítottak meg törvénysértést a társaság vagy ügyvezetője terhére. Kifejtette: az alperes által hivatkozott kizárólagosság nem jogértelmezési kérdés, mivel sem az egyes helyi közszolgáltatások kötelező igénybevételéről szóló 1995. évi XLII. tv. 3. § f) pontja, sem a kötelező kéményseprő ipari közszolgáltatásról szóló 27/1996. (X.30.) BM rendelet nem ad az alperesnek kizárólagosságot a szakvélemény-adás kérdésében. Tehát nem szakmai jogi vitáról vagy jogértelmezési kérdésről van szó, hanem arról, hogy az alperes az ismertetett jogszabályok helytelen alkalmazásával akarta a felperest kizárni a gazdasági versenyből. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg az alperes jogsértését, azonban abban tévedett, hogy csak másodlagos szakvélemény adására jogosultnak tekintette a felperest. Fenntartotta, hogy az önkormányzatok és az alperes között létrejött szerződések kizárólag az ellátás biztosítására terjednek ki, mivel ezt az önkormányzati törvény előírja, azonban nem ad az alperes

számára olyan kizárólagosságot, ami megfosztja a felperest a szakvéleményadás lehetőségétől. Utalt az Alkotmány 9. § (2) bekezdésében foglaltakra.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból nem jogszabálysértő.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése kimondja, hogy a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés alapján a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényről állít, híresztel vagy való tényről hamis színben tüntet fel.

E rendelkezések alapján a jóhírnév sérelmét csak valótlan és a személy hátrányos megítélésére alkalmas, sértő tényállítást jelentheti. A vélemény, a bírálat, illetve az értékítélet csak akkor jogsértő, ha - akár burkoltan is - valótlan tényállítást tartalmaz, vagy pedig kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, illetve megalázó.

Az alperes a felperes által sérelmezett levelekben azt közölte a címzettekkel: a felperes jogosulatlanul adott ki szakvéleményt a kémények ellenőrzéséről, illetve az építési hatóság jogellenesen fogadta be a felperes által végzett kéményvizsgálatokról készített szakvéleményt az építési engedélyezési illetve használatbavételi eljárásoknál.

A jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy az alperes ezzel a felperes tevékenységéről az arra vonatkozó jogszabályok értelmezésével kialakított jogi véleményét, értékelését fogalmazta meg. A jogi vélemény pedig akkor sem ad alapot jogsértés megállapítására, ha a felperes azt megalapozatlannak, tévesnek tartja. A véleménynyilvánítás, mint alkotmányos alapjog ugyanis - tartalmi helyességétől függetlenül - nem korlátozható.

Tévesen hivatkozott tehát a felülvizsgálati kérelem arra, hogy a per tárgyát nem szakmai-jogi vita képezte. Az pedig nem képezi személyiségi jogi per tárgyát, hogy az alperes a jogszabályok helytelen alkalmazásával akarja kizárni a felperest a gazdasági versenyből, az Alkotmány 9. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére. Mindezek alapján a jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül utasította el a felperes keresetét, ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest a lerótt 10.000 forint felülvizsgálati eljárási illetéken túlmenően az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdésének d) pontja szerint fennmaradó további 26.000 forint felülvizsgálati eljárási illeték állam javára történő megfizetésére. Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban nem merült fel költsége, ezért arról rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2010. december 15.

Dr. Mészáros Mátyás sk. a tanács elnöke, Böszörményiné Dr. Kovács Katalin sk. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna sk. bíró

A kiadmány hitelül:

Vné

tisztviselő